

ԱՍՏՈՒԱԾ

Տըւին քեզի անմահութիւնն՝ աննիւթակա՛ն զօրութիւն,
 Որպէս զի դուն, իրենց սրկար եսին մէջ
 ժամանակի ունայնութեան զերդ հանգրւանը մընաս,
 Եւ խարխափումն իրենց դժբաղդ գոյութեան մէջ
 Քեզ փրկեցրո՛ւք՝ որոնումէն յուսադրուած՝
 Մըսածումին քսուներին մէջ անսահման:
 Տըւին քեզի ներող ժրպիտն հեզահամբոյր բարութեան
 Որ կիրքերնին չանդրադառնայ, չըզղջայ:
 Տըւին քեզի բարձրութիւնը գերակայ
 Որ էութեանդ հրակէ օրհնէն անխնայ:
 Տըւին քեզի իշխանութիւն մ'անըսկիցք՝
 Հիասթափուած իրենց դաժան անցեալէն:
 Տըւին քեզի տնօրէնութիւն մ'անվախեան,
 Զի խորհեցան միշտ ալեկո՛ծ ներկայէն:
 Ու այս բոլոր անեութեանց մէջ կանգնած
 Մարդիկ ըզբեզ քսեղծեցին,
 Իրենց վախկոտ հոգիներուն տիրապետ'ղը՝ Աստու'ծ...

Կ'ուզենք սակայն որ դուն ըլլաս յաւիտեան
 Քանի մեր սիրտը միշտ փնտռել կը բաղձայ:
 Կ'ուզենք որ դուն միշտ մընաս:
 Որպէս զի մեր կասաղութիւնը քսուել
 Տեսնջայ քեզ ու հայհոյէ, զայրանայ...
 Կ'ուզենք դարձեալ որ ըլլաս դուն,
 Որպէս զի մեր հրնուանքին մէջը սրխեղծ՝
 Աշխարհէ դուրս քեզ զտեսնենք,
 Խնկաւելելու, պատշելու...
 Քանի մենք դեռ կը սիրենք
 Անձանօրին շողցութիւնը հեռակայ,
 Քանի մարդ եմք եւ չենք կրնար ըլլալ միմեկ...
 Ակամա՛յ...

Փարիզ

ՀՐԱՆՏ ՏԷՎԼԵԹԵԱՆ